

Phẩm 7: CHÊ TRÁCH NĂM DỤC (Phần 1)

*Dục: Lừa dối số một
Đừng sinh tâm tham dục
Chúng là nhân địa ngục
Dây luân hồi hiểm ác.
Người tham đắm năm dục
Sẽ chịu vô lượng khổ
Thường bị rấn dục hại
Nào có vui sướng gì!
Thà cầm dao kiếm bén
Tự cắt đứt lưỡi mình
Đừng bao giờ nó nằng
Bàn luận việc dục lạc.
Tham dục gạt chúng sinh
Sân hận thường thiêu đốt
Bị ngu si chế phục
Thường khen ngợi dục lạc.
Tạo tác nhiều việc ác
Được chút vị ngọt dục
Do tham si phóng túng
Không biết khổ là khổ.
Năm dục không hình sắc
Hoan lạc chẳng thường còn
Nó là nhân cực ác
Không tồn tại phút giây.
Chúng sinh do tham dục
Thường đọa trong đường ác
Ai bỏ được tội ấy
Không lo sợ địa ngục.
Trong ngục phát lửa dữ
Lửa tham dục cũng thế
Vì vậy nên nhất tâm
Thường sinh lòng lo sợ.
Luôn ham thích giải thoát
Rời bỏ năm dục kia
Phá trừ pháp bất thiện
Như mặt trời trừ tối.
Kẻ phàm phu ngu si
Các căn tham cảnh dục
Do tâm sinh ham thích
Nên đọa trong đường ác.
Vì cảnh giới năm trần
Năm căn sinh tham ái
Bỗng chốc nổi lửa tham*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không biết chán dục lạc.
Lại nữa các hữu tình
Phát sinh lửa tham dục
Hòa hợp thì hừng hực
Ly tán sẽ không còn.
Ai lìa cảnh giới dục
Lửa tham không thể sinh
Lửa này rất hiểm ác
Hãy sinh tâm xa lìa.
Như khúc cây vô tri
Trôi theo dòng sông ái
Ái ấy như vầng sữa
Tươi vào thêm rực cháy.
Lửa tham rất mãnh liệt
Đốt sạch cả thân mình
Xả bỏ mọi danh sắc
Ngọn lửa kia không còn.
Lại như lửa thế gian
Thấy vậy nên lo sợ
Lửa tham dục cháy rực
Sao không sinh sợ lo.
Do năm căn hoạt động
Vây quanh theo năm cảnh
Sức ân ái như gió
Cuốn phăng kẻ tham nhiều.
Cảnh giới như rừng rậm
Rất nguy hiểm khó ra
Bị lửa tham thiêu đốt
Như lửa đốt cây khô.
Lửa tham dục hừng hực
Tăng trưởng theo ngoại cảnh
Kẻ tham không hiểu biết
Lấy khổ để làm vui.
Lửa thế gian càng sáng
Lửa dục làm tối tăm
Cảnh giới này như dục
Người trí nên lánh xa.
Người xem cảnh giới này
Dường như là thuốc độc
Vừa được chút sướng vui
Sau lại chịu khổ cực.
Không đời này, đời khác
Cũng chẳng trước, giữa, sau
Trong cảnh giới dục này
Nào có gì hoan lạc?*

Những kẻ ngu si ấy
Phần nhiều thích vui chơi
Không nhàm chán cảnh giới
Như lửa đốt cỏ cây.
Vì không chán cảnh giới
Nên bị chúng lửa đốt
Thường ở trong sinh tử
Không biết tội lỗi kia.
Hành dục như chim muông
Thật là kẻ ngu độn
Chúng trời, người như vậy
Chẳng khác loài cầm thú.
Giống như lúc kiếp tận
Mặt trời đốt biển khô
Trăm ngàn vô số kiếp
Nhìn sắc không nhàm chán.
Biển lớn còn khô cạn
Trời đổ mưa tràn đầy
Mắt nhìn các sắc tướng
Chưa bao giờ chán bỏ.
Không ghét bỏ dục vọng
Sao phân biệt được vui?
Người biết đủ, không tham
Xa lìa mọi ưu não.
Như núi Ma-la-da
Có mọc cây chiên-đàn
Kẻ ngu chặt làm củi
Và đồ dùng làm ruộng.
Dục: lửa đốt bậc nhất
Hư vọng không bền chắc
Như thành Càn-thát-bà
Lại cũng như cảnh mộng.
Như huyễn, như bọt nước
Như quả Kim-bá-ca
Tạm có chút vị ngon
Tham dục cũng như vậy.
Kẻ trí thấy chân thật
Lìa ái không khổ não
Chỉ bày quả báo ác
Cho kẻ ngu si kia.
Dục như độc thế gian
Tạo tác tất cả tội
Suy nghĩ theo sở đắc
Sau bị chúng phá hoại.
Tâm tham dục không chán

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sau chính dục là thù
Chư Thiên khi lâm chung
Đọa ngay vào địa ngục.
Dục là độc thế gian
Lại cũng như ánh chớp
Kẻ ngu tham nữ sắc
Như cá lượn theo sóng.
Càng suy xét thêm nhiều
Trước sau đều không tốt
Tham dục như lửa dữ
Người trí nên xa lìa.
Nếu gần gũi thân cận
Càng tăng trưởng dục vọng
Lửa dục thiêu đốt mạnh
Tiếp xúc chịu khổ đau.
Thấu rõ lửa dục này
Người trí thường rời bỏ
Nếu xa lìa tham dục
Nhất định được an ổn.
Vô số trăm ngàn ức
Na-do-tha Thiên chúng
Do tham ái năm dục
Bị lửa địa ngục đốt.
Dục như lửa, thuốc độc
Hãy bỏ để tìm vui
Nó là thân địa ngục
Vì vậy nên rời xa.
Tự tại trước tham dục
Như chẳng thấy chẳng nghe
Do không tham dục vọng
Nên không khổ bức não.
Không nên tham dục lạc
Cũng chẳng nên để ý
Chúng trời, người tham dục
Bị lửa dục gây hại.
Từ vô tử luân hồi
Sinh ra từ tâm dục
Ai giải thoát ân ái
Sẽ không có dục vọng.
Quả khổ ô trược đó
Từ ái dục sinh ra
Ai ra khỏi dục vọng
Sẽ được vui thượng diệu.
Người trí ở trong dục
Nhưng không ái trước dục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì là sự ngu si
Đạt được nơi chân thường.
Tạm thời được vui sướng
Sau phải chịu khổ đau
Nếu nhiễm đắm dục vọng
Sẽ đọa trong địa ngục.
Ái lạc trong dục vọng
Bất chợt lạc chẳng còn
Lìa cấu nhiễm, tịch tĩnh
Đạt đến nơi bất diệt.
Người trí trong mọi lúc
Bỏ dục, trang nghiêm thân
Cớ sao kẻ ngu muội
Tham đắm trong dục vọng.
Tham dục như mê độc
Tiếp xúc phát lửa dữ
Ái lạc trong dục vọng
Sẽ bị độc gây hại.
Như thêm củi vào lửa
Ngọn lửa ấy không tắt
Người ham thích dục lạc
Càng thêm nhiều nhiệt não.
Như phù du thấy đèn
Không biết bị thiêu thân
Chúng sinh ngu si ấy
Tham dục cũng như vậy.
Người tham đắm dục vọng
Thường bị chúng thiêu đốt
Rốt cuộc chẳng hiểu biết
Có khác gì phù du.
Vì vậy chư Thiên kia
Bỏ dục cầu trí Phật
Phóng dật tự tổn hại
Chớ để uổng một đời.
Thường tham đắm năm dục
Giảm mất các nghiệp lành
Bị ngu si lừa dối
Sau sẽ đọa địa ngục.
Như cây độc nở hoa
Bầy ong tranh nhau hút
Kẻ ngu tham dục lạc
Thọ hưởng cho là vui.
Bầy ong vì hút độc
Mạng sống nào còn gì
Độc dục hại chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khó có thể sống mãi.
Lại nữa, lửa địa ngục
Vì dục nên thiêu đốt
Lửa ấy cháy mọi nơi
Đốt chư Thiên, các loài.
Ngạ quỷ khổ đói khát
Lại bị lửa đốt thiêu
Loài súc sinh cũng thế
Thích tìm sự tổn hại.
Tất cả trong thế gian
Đều nương dục mà sống
Lửa này lan khắp nơi
Đốt những kẻ mê dục.
Đối với những cảnh giới
Tâm đam mê xem thường
Kẻ ngu mà hiểu rõ
Thoát khỏi khổ nguy này.
Tâm tham đắm năm dục
Không biết hiểm nạn ấy
Ở trong dòng thác dục
Sẽ sinh ra khổ não.
Chư Thiên tánh khiếp nhược
Tham dục sinh cuồng loạn
Do đó tâm thay đổi
Chẳng biết sợ hãi lớn.
Chư Thiên ham năm dục
Thường sinh tâm bám chặt
Không trí, chẳng xả bỏ
Sau phải buồn, hối hận.
Tâm luôn bị ngu si
Không hiểu rõ ngoại cảnh
Tham dục thật đáng lo
Vừa được chút vui thích.
Trong trăm ngàn vạn ức
Vô lượng vô số kiếp
Đều do dục phá hoại
Vì không phòng hộ tâm.
Bị cảnh dục trói buộc
Sẽ chịu quả địa ngục
Với tâm khéo tu tập
Xa lìa hết tất cả.
Do trước sinh tham nhiễm
Sau sinh khởi sân giận
Bị ngu si mê hoặc
Chẳng khác gì súc sinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Kẻ ngu chìm trong đục
Vì đục nên say mê
Giống như phù du kia
Cuối cùng bị lửa đốt.
Sắc thân của chư Thiên
Bị tham dục phá hoại
Bị tham dục chế phục
Nhất định sẽ đọa lạc.
Dục vọng đối chúng sinh
Nên phát sinh ngu muội
Vì dây ái lôi kéo
Phải đọa vào đường ác.
Ai sợ hiểm ác ấy
Tự làm việc thiện lợi
Với tâm ý tịch tĩnh
Không sống trong nhiệt não.
Ai ham thích cảnh giới
Nghỉ hoặc ngày thêm nhiều
Dẫn tạo các tội lỗi
Như gió thổi lửa cháy.
Lửa dục luôn thiêu đốt
Niềm vui mau tàn rụi
Hãy suy xét chân thật
Không tham trước cảnh giới.
Người say sưa cảnh dục
Tâm tư sinh mê loạn
Cảnh giới luôn hiển hiện
Là việc làm kẻ ngu.
Không trí, tham cảnh giới
Không sinh tâm chán bỏ
Như củi ném vào lửa
Nhờ gió cháy hừng hực.
Chư Thiên vì đam mê
Đắm trước các dục lạc
Kẻ ngu không chán bỏ
Do đó bị đắm chìm.
Người sinh tâm ràng buộc
Với bao cảnh dục lạc
Bị khổ não biệt ly
Thiêu đốt hoài không ngớt.
Dục lạc ở cõi trời
Sẽ bị ái biệt ly
Khổ ấy hơn cõi người
Chẳng bằng một phần nhỏ.
Chư Thiên hưởng dục lạc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như cá ở trong nước
Ai tâm cảnh đều quên
Tham dục sẽ không khởi.
Người ham thích gần gũi
Với bao cảnh dục lạc
Không phòng giữ tâm mình
Khổ đau mãi không dứt.
Vì tham đắm năm dục
Không sợ quả khổ kia
Kẻ ngu si không trí
Sau chịu hiểm nạn lớn.
Dục còn hơn tai họa
Vừa được chút sướng vui
Chúng là hạnh bất tịnh
Dẫn dắt vào đường ác.
Người không có mắt trí
Luôn tham nghĩ dục vọng
Cũng như kẻ mù mắt
Rớt hố không cứu được.
Chúng sinh ham dục lạc
Vui ít nhưng sợ nhiều
Giống như tìm thành huyễn
Có bóng như không thật.
Phóng dật sinh hoan lạc
Lần lượt càng ham thích
Chư Thiên bị mê hoặc
Không phát sinh giác ngộ.
Từ cảnh giới sinh tham
Dục vọng theo đó chuyển
Không biết báo khổ lớn
Nhất định phải tự chịu.
Người tham đắm vui chơi
Trong cảnh giới năm dục
Sẽ đọa vào đường ác
Ngu si, sau hối hận.
Ai bỏ cảnh giới si
Không bị lửa dục đốt
Siêng năng tu chánh hạnh
Sẽ được vui tối thượng.
Đem cảnh dục thế gian
So diệu lạc thanh tịnh
Ở trong mười sáu phần
Không sao sánh được một.
Người sinh tâm tham dục
Dục thật chẳng phải vui

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mau bị đọa địa ngục
Phải dự phần khổ đau.
Giả sử trăm ngàn kiếp
Tham dục không biết chán
Thường tìm cảnh giới dục
Nào có vui sướng gì!
Ai sinh tâm tham dục
Tăng trưởng từng sát-na
Chư Thiên và người đời
Do đó mà đọa lạc.
Thường đam mê dục vọng
Là hiểm ác cùng cực
Không sinh tâm xa lìa
Sẽ bị chúng hoại diệt.
Dù mắt lớn như biển
Nhìn sắc không thỏa mãn
Lưỡi nếm vị thơm ngon
Không hề biết nhàm chán.
Mũi ngửi các mùi thơm
Thường không chịu xả bỏ
Do xúc sinh hoan lạc
Tâm ý không cùng tận.
Tai ham thích lắng nghe
Tiếng hay ho vi diệu
Ý tham các pháp trần
Chưa bao giờ rời bỏ.
Sáu căn ấy loạn động
Chẳng khác gì ngựa chững
Tham cảnh dục không chán
Thường như bị đói khát.
Chư Thiên tham cảnh dục
Như thêm củi vào lửa
Tánh lửa vốn hừng hực
Không biết chán cũng vậy.
Lửa sáu căn bừng cháy
Đốt thiêu từ vô tử
Kẻ ngu không hiểu biết
Đam mê như chết giấc.
Nên biết dục lạc ấy
Chính là nhân địa ngục
Thấy dục khởi tâm tham
Như lưỡi rắn chụp mồi.
Lại như kẻ mù lòa
Không mắt, quên dục vọng
Ai sinh tâm tìm cầu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ đọa vào địa ngục.
Chẳng phải do không mất
Hay lia cảnh giới dục
Đủ mất, tu chánh hạnh
Sẽ vượt khỏi đường ác.
Thích làm điều phi pháp
Tạo các nghiệp bất thiện
Tâm không chán dục vọng
Người ấy đọa nẻo ác.
Ai tham đắm dục vọng
Các khổ từ đó sinh
Vừa bỏ lại tìm cầu
Kẻ vô thức, không trí.
Dục trước như bạn thân
Sau sẽ thành giặc oán
Như quả Kim-bá-ca
Ăn vào sẽ bị hại.
Vô lượng các chúng sinh
Tham dục nên đọa lạc
Như nước chảy không dừng
Dục lạc cũng chẳng khác.
Thọ hưởng những dục lạc
Vườn rừng cảnh giới đẹp
Ai không tham trước chúng
Thường sống nơi an ổn.
Người đam mê vị dục
Phóng dật tâm cuồng loạn
Vui hết khổ xuất hiện
Sau này phải hối hận.
Nhờ nghiệp thiện đã làm
Được thân hình tốt đẹp
Vì vậy chư Thiên kia
Đều sinh tâm tham ái.
Cảnh dục là vô thường
Nhất định phải tan rã
Người đầy đủ trí tuệ
Không loạn tâm với dục.
Thân này nào đáng ưa
Kẻ vô trí ham thích
Thường tạo nhân bất thiện
Phải chịu khổ vị lai.
Phàm phu ngu si ấy
Luôn tham đắm vị dục
Trước tuy có chút vui
Sau chỉ thêm tổn hại.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Âm thanh, sắc đẹp nọ
Thể tánh sinh lậu, hoặc
Kẻ ngu bị lôi kéo
Sẽ hướng đến đường ác.
Người sinh tâm khát ái
Với bao nhiêu vị dục
Họ đau khổ, chẳng vui
Người trí nên rời bỏ.
Như hư không đổ mưa
Làm sông suối càng đầy
Chư Thiên chìm trong dục
Tham dục càng bùng cháy.
Như cá ở trong nước
Còn sinh tâm khát ái
Chư Thiên ham dục lạc
Không nhàm chán cũng thế.
Như cảnh giới hư không
Chẳng biết được biên vực
Người sinh tâm tham dục
Cảnh giới nào cùng tận.
Như biển nổi sóng lớn
Nước biển luôn tràn đầy
Kẻ ngu si tham dục
Tâm thường không biết đủ.
Lại luôn luôn suy xét
Những cảnh dục chưa được
Đã được thì giữ chặt
Như thềm ăn nhỏ dãi.
Dục hay sinh nhiệt nã
Là tội ác cùng cực
Vừa diệt lại sinh ra
Không phải cảnh tịch tĩnh.
Dục vọng gây tổn hại
Bỏ dục là trượng phu
Thân suy yếu, nguy ách
Tham dục bỏ ta đi.
Không nhàm chán cảnh giới
Không biết đủ dục lạc
Người trí khéo suy xét
Nên sinh tâm xa lìa.
Cảnh giới là nhân khổ
Tịch tĩnh là gốc vui
Lìa cảnh giới rấn độc
Hãy gần nơi tịch tĩnh.
Dục hay sinh lo sợ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân hoại và bệnh nặng
Do nhân duyên tham dục
Lưu chuyển trong luân hồi.
Vô lượng trăm ngàn đời
Hội hợp lại ly tán
Chỉ chư Phật Thế Tôn
Hiểu biết rất chân thật.
Thế gian, xuất thế gian
Tất cả những dục lạc
Vì tham đắm dục vọng
Nên đều bị tan hoại.
Kẻ ngu tâm tham dục
Luyến tiếc không thể bỏ
Bị si mê che mù
Làm sao phát tuệ sáng.
Lời ác nghe thêm ghét
Người này thật đáng sợ
Dục cảnh như cừ thù
Vì sao không xa lánh?
Kẻ ngu tham vướng dục
Bị lửa dục thiêu đốt
Không sinh tâm lo sợ
Sau chịu quả báo khổ.
Ví như đồng lửa lớn
Ai thấy cũng kinh sợ
Cảnh dục luôn bùng cháy
Sao lại thích gần gũi.
Thân do gân liên kết
Hãy sinh tâm nhàm lìa
Bị dục vọng mê mờ
Như bị dây trời buộc.
Như quả Kim-bá-ca
Sắc đỏ vị thơm ngon
Ăn vào bị tổn hại
Tham dục cũng như thế.
Như phù du vào đèn
Ắt bị lửa thiêu đốt
Những chúng sinh tham dục
Do đó bị hư hoại.
Kẻ phàm phu vô trí
Khen ngợi dục vọng ấy
Dục như lửa cháy rục
Chạm vào bị thiêu đốt.
Như con nai khát nước
Chạy theo bóng dợn nắng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Do tâm tham dục ấy
Vọng tìm cầu hoan lạc.
Chư Thiên ham dục lạc
Chẳng bao giờ biết đủ
Lậu hoặc sinh từ đó
Làm sao được tịch tĩnh?
Hiện tại tuy được vui
Về sau sẽ bị khổ
Chư Thiên bị dục kéo
Tâm họ luôn tán loạn.
Tâm đắm nhiễm say mê
Với bao nhiêu cảnh giới
Mạng hết nghiệp theo sau
Chắc chắn không nghi ngờ.
Chúng sinh lúc sắp chết
Ai cũng sinh kinh sợ
Do tham cảnh giới dục
Chết không chỗ dựa nương.
Khổ não ái, biệt ly
Đều phát sinh từ dục
Chư Thiên nên hiểu rõ
Đừng sinh tâm tham vướng.
Dục vọng trái nghĩa lợi
Sinh vô thường, sợ hãi
Kẻ phàm phu ngu muội
Ham thích gần gũi chúng.
Vì si mê quá nhiều
Bị lửa tham thiêu đốt
Không chánh niệm, tư duy
Không lo sợ dục lạc.
Ai thích cảnh giới dục
Nhất định chịu khổ đau
Trôi lăn trong ba cõi
Làm sao được giải thoát.
Chúng sinh bị vô minh
Thường chịu nhiều khổ não
Vì thế nói tham dục
Như ánh chớp chẳng lâu.
Nên biết tham dục ấy
Tựa cảnh mộng hư giả
Hiểu khổ, không, vô thường
Và vô ngã chân thật.
Vì vậy chư Phật dạy
Tự tánh năm uẩn không
Ai thấu rõ như Phật(Ai liễu tri như thật)

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sẽ không tham đắm dục.
Vì thương xót hữu tình
Cắt đứt dây phiền não
Để đến bờ giải thoát
Được Niết-bàn tịch tĩnh.
Người ham thích năm dục
Chìm đắm trong ba cõi
Thường mê hoặc tâm mình
Làm sao được tịch tĩnh?
Người tham trước dục lạc
Sẽ quên mất chánh pháp
Tìm cầu cảnh giới ấy
Mau hướng đến địa ngục.
Dục vọng chỉ gây hại
Giống như dao kiếm bén
Ai không sinh nhàm chán
Sau sẽ chịu khổ đau.
Nếu tạo tác thế nào
Tăng trưởng cũng như vậy
Không nhàm chán tham dục
Thường sinh các nhiệt não.
Tìm khoái lạc cõi trời
Sẽ bị dục thiêu đốt
Không tạo nhân đau khổ
Luôn đạt được an vui.
Kẻ ngu đối cảnh dục
Bám chặt không chịu bỏ
Dục y như ánh chớp
Vừa có lại đổi thay.
Người tham đắm năm dục
Liên tục không gián đoạn
Sẽ bị lửa dục vọng
Thiêu đốt không ngừng nghỉ.
Chư Thiên ham cảnh dục
Ngu si lại thêm nhiều
Không thể nào đạt được
Định ly hỷ diệu lạc.
Lìa giải thoát, không lạc
Cũng chẳng có Niết-bàn
Trái nghịch với cảnh dục
Vì thế nên xả bỏ.
Ở trong cảnh giới dục
Các căn không nhàm chán
Chính vì không nhàm chán
Làm sao được giải thoát.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sống trong biển luân hồi
Hay sinh ra sợ hãi
Hãy bỏ pháp bất thiện
Và hiểm nạn tham dục.
Cảnh dục không dừng nghỉ
Như mặt trời mọc lặn
Hãy thích ở núi rừng
Tu thiền, mong giải thoát.
Dục trái pháp giải thoát
Kẻ ngu cho quý báu
Chỉ bẫy mớ Thánh tài
Rốt ráo được an lạc.
Dục chẳng nơi quay về
Là đồng trống luân hồi
Ai ham thích gần gũi
Sẽ không được giải thoát.
Chẳng lo sợ tội lỗi
Thật là kẻ ngu si
Phi thánh tài gọi tài
Chỉ khổ đau chẳng vui.
Người xa lìa tham dục
Không sinh tâm tham ái
Là người khéo ở yên
Không bị lửa dục hại.
Kẻ tham dục chẳng dừng
Tâm tư không an tịnh
Tương ứng với tham ái
Như ngọn lửa bốc cao.
Chư Thiên, A-tu-la
Nhân cùng với Phi nhân
Không nhàm chán dục vọng
Đều bị chúng phá hoại.
Người đối với cảnh dục
Mê hoặc tâm cuồng loạn
Là tự lừa dối mình
Do đó phải tan hoại.
Những chúng sinh ngu si
Không biết tướng tội phước
Thường sinh tâm tham ái
Bao nhiêu cảnh giới dục.
Chư Thiên bị dục kéo
Tâm tư bị si loạn
Ai thích công đức phật
Nên lìa cảnh giới ấy.
Năm dục hiện tại này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hay sinh các tội lỗi
Không tham đắm dục lạc
Gọi là người có trí.*

